

အောင်ဒေါင်းဏီ(ဘဝသစ်)

လမင်း၏သခင်

နှင့် အခြား ၇ သ စုံ ဝတ္ထု တို့ စုစည်းမှု

"လမင်း၏ သခင်"

(၁)

"သမီး ... အေးကြည်မ ... ကျောင်းသွားရင် အမေ့ဆီ ဝင်ခဲ့ဦး ကြား
လား ... "

ဒေါ်တင်ကြည် အကြော်ရောင်း မထွက်ခင် မှာ စရာ ရှိတာတွေကို သ
မီးကြီးဖြစ်သူ အေးကြည်မကို မှာ နေခြင်းပင်။

"ဟုတ်ကဲ့ပါ အမေရယ် ... စိတ်ချ ... သမီးဝင်လာခဲ့မယ် ... "

"ဒါဆို အမေ သွားမယ်နော် ... "

အိမ်ထဲက ထွက်ရန် ဟန်ပြင်ပြီးမှ ဒေါ်တင်ကြည် ခြေလှမ်းများကို ရ
ပ်တန့်ကာ

"ဪ ... သမီးမောင်လေးကိုလည်း အဆာပြေ ကျွေးဦးနော် ... "

မှာ လို့ မပြီးနိုင်အောင် မှာ ကြားနေသောဒေါ်တင်ကြည်ကို အေးကြ
ည်မ ...

"ဟုတ်ကဲ့ပါ ... အမေရဲ့ ... သမီးလိုက်ပို့ရမလား ... "

"နေပါ အေးကြည်မရယ် ... ကဲ ဒါဆို အမေသွားမယ် ... "

သည် တစ်ခါတော့ ဒေါ်တင်ကြည် အိမ်ပေါ်မှ အကြော် ကြော်ဖို့ လိုအပ်တဲ့ ပစ္စည်းများ ထည့်ထားသော အကြော်ဗန်းကို ခေါင်းမှာ ရွက်ပြီး လက်တစ်ဖက်က ရေပုံးကိုဆွဲကာ အိမ်ပေါ်မှ ဆင်းသွားပါလေသည်။ ။

(၂)

ကျုပ် အမေ့ကိုတော့ သနားမိသားတော့။ အဖေမရှိတော့ ကတည်းက အဖေဆိုလည်း အမေပဲ အမေဆိုလည်း အမေဘဲလေ။ ကျုပ်စိတ်ထဲ အမေ့ကို တစ်နေ့ ကျေးဇူးဆပ်နိုင်အောင် ကြိုးစားမယ်လို့ တေးထားလိုက်တယ်။ ကျုပ်ဘဝမှာ အမေပြီး ကျုပ်မောင်လေးပါပဲတော်။ ကျုပ်အခု ဆယ်တန်း တက်နေတယ်လေ ဆယ်တန်းကို ကျုပ်နှစ်ချင်းပေါက် အောင်ရမယ်လို့ အမေ့ကို ကြွေးကြော် ထားတယ်။ ကျုပ်အတွေး နယ်ချဲ့ကောင်းတုန်း ...

"မမ ... ကျောင်းသွားမယ်လေ ... "

"အော် ... သွားမယ်လေ ... လာအဆာပြေ အရင်စားမယ် ... "

ကျုပ်စကားကို ကျုပ်မောင်က ခေါင်းလေးကုတ်ကာ ...

"မမ ... ဘာတွေဖြစ်နေတာလဲ ... ခုနက မမရှေ့မှာ ထိုင်စားနေတာလေ ... မမပဲစားတော့ ... "

ထိုအခါကျမှ ကျုပ်မောင်လေးကို ပြုံးပြပြီး မီးဖိုချောင်ထဲဝင်ကာ အေးစက်နေသော ထမင်းကြမ်းခဲအပေါ် ငါးပိရည်စမ်းကာ ခပ်မြန်မြန်လေး စားလိုက်ရင်း ...

"လာသွားကြမယ် ... "

ကျုပ်မောင်က ကျုပ်ကိုကြည့်ပြီး ...

"မမ ... မေမေ မုန့်ဖိုး ပေးမသွားဘူးလား ... ဟင် ... "

"ပေးမသွားဘူး ... မေမေမှာ ပိုက်ဆံ မရှိဘူးနဲ့ တူတယ် ... ကျောင်းသွားရင်း အမေ့ဆီ ဝင်မယ်လေ ... မေမေ မုန့်ဖိုးပေးရင်ယူ မပေးရင်မယူနဲ့ ကြားလား ... "

"ဟုတ် ... "

"လာသွားမယ် ... "

ကျုပ်မောင်လေးက ကလေးပီပီ မုန့်စားချင်မှာ ပေါ့တော်။ ဒါပေမဲ့ ကျုပ်မောင်လေးက တခြားကလေးတွေလို သိပ်မပူဆာ တတ်ဘူး။ မောင်လေးကို ကြည့်ပြီး သနားမိတယ်။ အဲဒါကြောင့် ကျုပ် မေးခွန်းဟောင်း ဝယ်လေ့လာဖို့ စာအုပ်ထဲ ညှပ်စုထားတဲ့ ပိုက်ဆံကို ကျုပ်မျက်စိထဲ ပြေးမြင်မိတယ်။ ဒါကြောင့် ကျုပ်မောင်လေးကို ...

"ဪ ... မောင်လေး မမစုထားတဲ့ ပိုက်ဆံရှိတယ် ... မောင်လေးယူမလား ... မုန့်စားမယ်လေ ... "

"မမက ... ဘာလုပ်ဖို့ စုထားတာလဲ ... "

ကျုပ် မောင်လေးရဲ့ အမေးကို တွေဝေစွာ ...

"ဪ ... ဒီလိုပဲ စုထားထားတာ ... ရော့ ... "

ကျုပ် စာအုပ်ကြားက ပိုက်ဆံ ငါးရာတန် တစ်ရွက်ကို မောင်လေးဆီ ကမ်းပေးလိုက်တယ်။ ကျုပ်မောင်းလေးကို စာအုပ်ဝယ်ဖို့ လို့ မပြောရက် ပါဘူး။ ပြောလည်း မပြောချင်ဘူး။ အဲလို ပြောလိုက်ရင် ကျုပ်မောင်က ယူမှာ မဟုတ်တော့ဘူးဆိုတာ ကျုပ်သိနေတယ်လေ။

ကျုပ်ပေးလိုက်တဲ့ ပိုက်ဆံကို ယူပြီး မောင်လေး ပြုံးနေတာကို ကျုပ် ငေးမောရင်း ... ။

(၃)

"အဟွတ် ... အဟွတ် ... "

"ဟဲ့ ... တင်ကြည် ... "

"အော် ... မခင်စိန် ဘာအကြော် ယူမလဲ ဘူးသီးကြော်တော့ မရှိ တော့ဘူးနော်"

"အေးပါ ... တင်ကြည်ရယ် ... ပဲကပ်ကြော်ပဲပေး ငါးခုလောက် ... "

"ဟုတ်ကဲ့ ... မခင်စိန် ... အဟွတ် ... အဟွတ်.."

ဒေါ်ခင်ကြည် အကြော်ကို ထည့်ပေးနေပေမဲ့ ချောင်းက ဆက်တိုက် ဆိုသလို ဆိုးနေပါသည် ။

ဒါကြောင့် ဒေါ်ခင်စိန် မနေသာတော့ဘဲ ...

"ဟဲ့ ... တင်ကြည် ... နေမကောင်းဘူးလား ညည်းကြည့်ရတာ ... "

"ကောင်းပါတယ် ... မခင်စိန်ရယ် ... အဟွတ် ... အဟွတ် ... "

"အေး ... တင်ကြည် သားသမီးတွေအတွက် ရှာတာက ရှာပေါ့ဟယ် .
.. ကျန်းမာရေးတော့ ဂရုစိုက်ပေါ့ ... အေ"

"ရှာရမယ် ... မခင်စိန်ရေ ... မရှာလို့ မရဘူး ... အေးကြည်မက ဆယ်တန်းအောင်ရင် ပိုက်ဆံပိုလို လာပြီ ... အခုကတည်းက ရှာထားမှ တော်ကာကြမယ် ... "

"ညည်းလည်း အံ့ပါရဲ့ အေ ... သမီးမိန်းကလေးပဲ ... ရေးတတ် ဖတ်တတ်ရင် ပြီးရောပေါ့ ... ငါ့သမီးဆို အခုဆယ်တန်း မအောင်ပေမဲ့ ... ကြည့်စမ်း ရန်ကုန်မှာ အလုပ်ကောင်းကောင်း ရနေပြီ ... ဆယ်တန်းမအောင်လည်း အလုပ်ဖြစ်ပါတယ်အေ ... "

"မရပါဘူး ... ကျွန်မကလေးတွေကို ကျွန်မလို ပညာမတတ် မဖြစ်စေချင်ဘူး ဘွဲ့ရမှ သူတို့ ဘဝလေးတွေ အေးချမ်း အခြေတည်မှာ လေ .. မဟုတ်ဘူး လား ... "

"အေးပါအေ ... ငါပြောမှ ပဲ ... ပိုဆိုးနေတယ် ညည်းဟာက ... ကဲ ... ရော့ ဒီမှာ ပိုက်ဆံ ..."

ကျုပ်အမေတို့ ပြောနေတာတွေ အကုန်ကြားလိုက်ရတယ်။ အမေရယ် သားသမီးအတွက်ဆို အသက်တောင်ပေးရဲ့ အမေ့ကို ကျုပ်လေ လေးစားပါတယ်။ ပိုက်ဆံ ဆင်းရဲပေမဲ့ အမေ့သမီးဖြစ်ရတာ ကျုပ် ဂုဏ်ယူတယ်အမေ။ ကျုပ် ဂုဏ်ယူတယ်။

ကျုပ် အမေတို့ ပြောတာကို မသိချင် ဟန်ဆောင်နေလိုက်တယ်။

"အမေ့ ... "

"အေ ... အေးကြည်မ ... သမီး ... ဘာလာလုပ်တာလဲ ... "

"အမေ့ကို လာကူတာလေ အမေရ ... ကျောင်းလည်း ပိတ်တယ်လေ ... ပျင်းလို့ အိမ်မှာ နေရတာ ... "

"ဟဲ့ ... စာမလုပ်ဘူးလား ... သွား သွား စာပြန်လုပ်ချေ ... "

ကျုပ်ကို စာကျက်ဖို့ အတင်းနှင်လွှတ်နေတဲ့ အမေ့ကို ကျုပ်ညာမိတယ်။

"စာက ကျက်ပြီးပြီ ... အမေရဲ့ ... မောင်လေးကို စာပြပြီး ထွက်လာတာ ပေးပါ ... သမီးကြော်ပေးမယ် ... "

အမေလက်ထဲက အကြော် ကြော်တဲ့ တုတ်နှစ်ချောင်းကို လုယူရင်း ပြောလိုက်တယ်။

အမေက ကျုပ်ကို ကြည့်ပြီး ...

"သမီးရယ် လိမ္မာစမ်းပါကွယ် ... ဆယ်တန်းဆိုတာ ပေါ့ပျက်ပျက်လုပ်လို့ မရဘူး ... သွား စာပြန်ကျက် ... "

ကျုပ်သိလိုက်ပါပြီ။ ကျုပ်မပြန်မချင်းကို အမေ ကျုပ်ကို အတင်းပြန်လွှတ်တော့မယ် ဆိုတာ။ ဒါကြောင့် ...

"ပြန်မယ် အမေရေ ... ပြန်မယ် ... အတင်းပဲ ... "

ကျုပ်စိတ်ကောက်ချင် ဟန်ဆောင်ပြီး နှုတ်ခမ်းဆူကာ အိမ်ကို ပြန်လာလိုက်ပါသည် ။ အမှန်တိုင်းပြောရရင် ကျုပ်အမေ့ကို စိတ်မကောက်ချင်ဘူး ... ။

(၄)

"ဟာ ... အမေဘာတွေ ဝယ်လာတာလဲ ... "

"မုန့်ဟင်းခါး ချက်ရောင်းမယ်လေ ... "

အမေ ဘာတွေ လုပ်နေလဲဆိုတာ ကျုပ်နားမလည်နိုင်တော့ပါ။

"ညနေပိုင်း ခြံရှေ့မှာ ရောင်းမလို့ လေ ... "

"အမေရယ် ... ဘာလို့ အဲလောက်တောင် ရှာနေရတာလဲ ...
အကြော်ရောင်းလည်း စားလောက်တာပဲလေ ... "

အမေ ပင်ပန်းတာကို ကျုပ်ကြည့်မနေနိုင်ပါ။ အမေ ပခုံးပေါ်မှ ပဝါနွှဲ
မီးလေးဖြင့် နဖူးပေါ်မှ စီးကျလာသော ချွေးစက်တို့ ကို သုတ်သင်
ဖယ်ရှားရင်း ...

"အမေ့ကို မေးခွန်းတွေ ပြန်မထုတ်နဲ့ ငါ့သမီး ... အဓိကက သမီးဒီနှစ်
ဆယ်တန်း အောင်အောင် ကြိုးစား ... "

သူပြောချင်တာတွေ ပြောပြီး မီးဖိုချောင်ထဲ ဝင်သွားသော အမေ့ကို
ကျုပ် ရေတစ်ခွက် ခပ်တိုက်ဖို့ တောင် မေ့နေပါရောလား ... ။
